

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, declarat de către inculpata

Onu Olga Xxxxx, născută la xxxxx, în or. Xxxxx, domiciliată r-nul Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 16.10.2015-31.03.2016
2. instanța de apel: 19.04.2016-24.06.2016
3. instanța de recurs: 20.11.2017- 19.12.2018

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 31 martie 2016, Onu Olga Xxxxx, a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, i-a fost suspendată executarea pedepsei, pe un termen de probă de 2 ani, dacă în termenul de probă nu va comite alte infracțiuni.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de Vintilă Ana către Onu Olga, încasându-se de la ultima în folosul părții civile Vintilă A. suma de 1.410,80 lei, în contul recuperării prejudiciului material și 9.000 lei în contul recuperării prejudiciului moral.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că la 16 aprilie 2015, în jurul orei 19:00, Onu O., aflându-se la domiciliul său amplasat în s. Xxxxx, raionul Xxxxx, în urma unui conflict apărut anterior între ea și Vintilă Ana, care venise la ea la domiciliu, intenționat, i-a aplicat ultimei câteva lovituri peste spate, cu o bucată de lemn pe care o avea în mână, apoi când Vintilă Ana a încercat să fugă, a apucat-o de păr, a trântit-o jos, după ce, cu bucata de lemn menționată a încercat să o lovească peste cap pe Vintilă Ana, însă din motiv că, ultima a ridicat mâna dreaptă deasupra capului pentru a se apăra, i-a aplicat lovitura cu bucata de lemn peste antebrațul drept, în

consecințe, cauzându-i Anei Vintilă, leziuni corporale ce se califică ca vătămări corporale medii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpată, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu a săvârșit infracțiunea imputată și că vinovăția ei nu este dovedită, iar probele puse la baza condamnării nu au fost administrate, cercetate și apreciate corect;

- nu a avut intenție să cauzeze careva vătămări corporale lui Vintilă Ana deoarece s-a apărat;

- în cadrul cercetării judecătorești, de către acuzatorul de stat nu au fost prezentate probe suficiente pentru a demonstra vinovăția sa în comiterea acestei infracțiuni;

- martorii Dohoter G. și Dimineț V., declarațiile cărora au fost puse de partea acuzării la baza învinuirii sale în comiterea infracțiunii, în cadrul cercetărilor judecătorești au declarat că, nu au văzut că ea ar fi aplicat careva lovituri cu o bucată de lemn peste mâna lui Vintila Ana, în timpul certei aceasta a căzut jos, după ce s-a ridicat în picioare și a ieșit din ogradă, nu a spus că o doare mâna și în seara aceea nu s-a adresat la careva instituție medicală pentru acordarea ajutorului medical;

- acușările procurorului sunt bazate numai pe presupuneri și aceasta se confirmă prin declarațiile martorului Dohoter G. care în cadrul cercetărilor judecătorești a declarat că, în timpul certei nu a văzut ca ea să lovească cu o bucată de lemn pe Vintila Ana peste mâna dreaptă;

- au fost puse la bază numai declarațiile părții vătămate Vintila A. care nu au fost confirmate prin alte probe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatei a fost demonstrată prin declarațiile părții vătămate Vintilă A., martorilor Dimineț V., Dohoter G. și prin materialele cauzei, și anume: raportul de constatare medico-legală nr. 122 din 17.04.2015 (f.d. 16); raportul de expertiză medico-legală nr. 81D din 12.05.2015 (f.d. 20-21); raportul de expertiză psihiatrico-legală de staționar nr. 55sn-2015 din 12.08.2015 (f.d. 67-70).

Instanța de apel a reținut că sentința cuprinde elementele definitorii condamnării, prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

În viziunea instanței de apel, motivele, precum că Onu O. nu este vinovată de săvârșirea infracțiunii imputate, nu sunt fondate, o dată ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpată.

În opinia instanței de apel, versiunea inculpatei nu are acoperire probatorie, ce combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză, astfel fiind apreciată ca o tentativă de a evita răspunderea penală pentru fapta săvârșită.

În atare situație, instanța de apel a reținut că, este corectă concluzia primei instanțe privind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpată și semnele componenței de infracțiune în baza art. 152 alin. (1) Cod penal: vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art. 151, dar care a fost urmată de dereglarea îndelungată a sănătății.

Totodată, instanța de apel a indicat că prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatei, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, astfel este motivată concluzia privind aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiunea art. 152 alin. (1) Codul penal - închisoare.

La fel, instanța de apel a indicat că, inculpata a săvârșit pentru prima dată o infracțiune gravă, se caracterizează pozitiv cu grad de dezabilitate accentuat și se află la evidența psihiatrică, astfel prima instanță, conform art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, motivat a concluzionat, că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune fixat, iar acțiunea civilă a fost soluționată conform art. 387 Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar declarat de către inculpată, prin care solicită repunerea în termen, casarea acesteia și rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În motivarea recursului ordinar invocă:

- solicită repunerea în termen a recursului, deoarece în instanța de apel a fost asigurată în vederea acordării asistenței juridice de către avocatul Zagorceanu A., după adoptarea deciziei, l-a rugat pe avocat să scrie recurs însă acesta nu a întreprins nici o acțiune, epuizând și termenul pentru depunerea recursului, fiind numiți și alți apărători, de asemenea nu au efectuat nici o acțiune;

- este pensionară, fiindu-i greu să se deplaseze și nu a avut resurse financiare pentru a-și angaja un apărător în bază de contract;

- la motivarea soluției, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele administrate, nu le-a verificat minuțios, nu le-a dat o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul ar confirma vinovăția inculpatei, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal;

- vinovăția sa în comiterea infracțiunii nu a fost demonstrată pe deplin prin ansamblul de probe pertinente și concludente, utile și veridice;

- instanța de apel greșit și pripit și-a motivat soluția, bazându-se exclusiv pe declarațiile părții vătămate Vintila Ana, fără a cunoaște personalitatea acesteia, caracteristica ei negativă, atitudinea batjocoritoare față de cetățeni, comportamentul

acestui neadecvat și crearea unor situații în care va participa în continuare ca parte vătămată.

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind declarat peste termen, deoarece recursul din 24.10.2018, a fost declarat cu întârziere mai mult de doi ani, de la data expirării termenului de 30 de zile de declarare a recursului ordinar.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente:

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este declarat peste termen.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de declarare a recursului ordinar este de 30 zile de la data pronunțării deciziei.

Din actele dosarului, rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost pronunțat la 24 iunie 2016 în prezența procurorului, inculpatei Onu O., avocatului acesteia Zagorneanu A. și a părții vătămate Vintilă A., fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (f.d. 176-179), din care rezultă că aceștia au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei motivate pentru data de 15 iulie 2016.

Din procesul-verbal al ședinței de judecată în instanța de apel rezultă, că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 15 iulie 2016, fiind prezentă doar partea vătămată, iar procurorul, inculpata și avocatul acesteia, nu au fost prezenți, fiind înștiințați despre ziua pronunțării deciziei.

Instanța de recurs reține, că procurorului, inculpatei și apărătorului acesteia, în conformitate cu art. 338 alin. (4) Cod de procedură penală, li s-au expedit copia deciziei motivate, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f.d. 191).

Prin urmare, Colegiul atestă că inculpata Onu O. a declarat recurs ordinar împotriva hotărârii instanței de apel la data de 23 octombrie 2018, fapt confirmat prin mențiunea despre dată de pe amprenta ștampilei de pe plic (f.d. 214 verso).

În prezenta speță, Colegiul penal constată că, termenul de 30 de zile se calculează începând cu data de 15 iulie 2016 și având în vedere că ziua de 14 august 2016 este duminică, termenul se epuizează la data de 15 august 2016 - ultima zi de depunere a recursului, pe când inculpata, a depus recurs ordinar, la data de 23 octombrie 2018, cu mult după expirarea termenului de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar.

Prevederile alin. (2) și (3) art. 230 Cod de procedură penală stipulează că, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit

termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului, din care considerente, Colegiul penal respinge solicitarea recurente de repunere în termen a recursului declarat.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal, conchide că termenul de 30 zile pentru depunerea recursului ordinar de către inculpata Onu O., a fost depășit, impunându-se în consecință inadmisibilitatea recursului, ca fiind declarat peste termen.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 iunie 2016, de către inculpata **Onu Olga Xxxxx**, în cauza penală în privința acesteia, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 19 decembrie 2018.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie